

ISRAEL ȘI BISERICA - ISRAEL ÎN EGIPT - Partea întâi

Noi avem o casă de rugăciune plină. De multe ori m-am întors aici doar pentru o oră sau două, sau numai pentru un singur serviciu, dar de data aceasta încerc să țin o trezire, pe care o începem în seara aceasta. După părerea mea, o trezire nu înseamnă aducerea de noi membri; ea nu înseamnă o mulțime de discuții, cu toate că aceste lucruri merg cu o trezire, ci scopul unei treziri este să trezească ceea ce aveți deja, doar să trezească.

Noi avem un păstor minunat în persoana fratelui Neville, care stă chiar aici în fața mea. El este puțin răgușit în seara aceasta, din cauza unei răceli.

Vreau să vă spun ceva. Când am fost păstor aici, am fost și conducătorul cântărilor, luam ofertele, plăteam datoriile, îngrijeam clădirea, eram și tâmplar, curățam soba, într-un cuvânt, făceam tot ce trebuia făcut. Și în afară de toate acestea, am lucrat timp de șaptesprezece ani la Compania Serviciului Public. În seara aceasta sunt foarte bucuros pentru clădirea aceasta mică și veche. Pentru mine ea este ca un loc de naștere. Nu este mare și nici frumos împodobită, dar este un loc de naștere, un cămin, și eu mă simt foarte bine în ea. Pentru aceasta Îi sunt foarte mulțumitor lui Dumnezeu.

Vom avea cinci adunări, una după alta, până duminică seară, în care vom învăța din Scriptură. Învățătura nu va conține nimic altceva decât Biblia. În aceste adunări aș vrea să pun încă de la început o bază clară, încât să avem adevăratul fundal. Mai întâi vreau să ne rugăm.

Dacă va fi cu voia Domnului, în seara aceasta vreau să vă vorbesc despre Biserică. Tema din seara aceasta este: **„Israel în Egipt”**; mâine seară vom avea tema: **„Biserica la Marea Roșie”**; seara următoare: **„Șarpele de aramă”**; sâmbătă

seara: „**La Cades-Barnea**”, iar duminică îl vom privi pe „**Israel în Țara făgăduită.**”

Toate acestea vor fi învățături din Sfânta Scriptură. Aș vrea să vă aduceți Bibliile pentru că vom citi multe versete.

Mulți au sunat ca să ne rugăm pentru bolnavi și pentru alte cauze, dar nu am fost de acord cu propunerile lor, pentru că gândul meu este să privim la învățătura biblică. Totuși, eu nu știu ce va face Domnul. Acum așteptăm o invitație de peste mări ca să mergem acolo. Aceasta se va întâmpla când vom încheia această săptămână de învățatură și cred că fratele Neville se va simți mai bine atunci, ca să continue trezirea. M-aș bucura dacă adunările vor ține până la Paști, atunci aș vrea să avem un botez mare, în dimineața de Paști. Nu ar fi minunat? Ar fi un timp minunat pentru un botez mare. Mi se pare că printre noi sunt deja câțiva tineri care doresc să fie botezați.

Dacă printre noi sunt suflete care nu au Biblie, și deci nu pot să urmărească versetele citite, pot să primească una, pentru că avem cinci sau șase. Ridicați mâna și unul dintre bătrâni vă va da. Celelalte sunt Noul Testament, iar în seara aceasta voi fi mai mult în Vechiul Testament.

Sunt acuzat adesea că la studiul Bibliei folosesc foarte mult „umbrele” adică Vechiul Testament; că aș prezenta tablouri simbolice cu ajutorul cărora fac legătura cu Noul Testament.

Lăsați-mă să vă spun de ce fac aceasta. Mulți învățați încearcă să prezinte Scriptura folosind cuvinte mari sau diferite traduceri. Eu sunt foarte mulțumit cu traducerea King James. Ea a stârnit mai multe furtuni decât oricare traducere, dar eu o cred. În plus, cred că toate învățăturile din Vechiul Testament sunt o umbră a lucrurilor viitoare. Dacă mă apropii de acest perete și văd umbra mea pe el, ea va spune ce sunt. Va arăta dacă se apropie o fiară cu patru picioare, o pasăre sau orice altceva. Umbra o va arăta. Tot așa este și Vechiul Testament: o umbră sau un

model spre Noul Testament. Tot Vechiul Testament arată spre Golgota, și nădăjduiesc ca în următoarele săptămâni să vă pot arăta, cu ajutorul Duhului Sfânt, că fiecare capitol din Vechiul Testament vorbește despre Isus Hristos și că tot ce s-a scris s-a împlinit prin El. Și în El, noi suntem desăvârșiți. Cât de simplu a făcut Dumnezeu totul! Noi suntem desăvârșiți în Hristos.

Dar ce a făcut omul? Întotdeauna a încercat să se salveze singur; să facă anumite fapte prin care să fie salvat, dar în Noul Testament nu s-a făcut niciodată prin fapte proprii, ci *„prin har suntem salvați, prin credință.”* (Efeseni 2.8). Acesta este singurul lucru care vă poate salva, harul.

Mai înainte am spus să ridicați mâinile ca să văd cine aparține de biserică, și după câte văd, nouăzeci la sută din cei prezenți sunt creștini. Sper că de acum vor fi și ceilalți.

Prima carte a Bibliei, Geneza, este semănatul. Acesta este începutul, pentru că cuvântul „Geneza” înseamnă „începutul”.

Mâine vom intra în Exod să luăm copiii, pentru că Exod înseamnă chemarea afară, ieșirea. Copiii au ieșit afară din Egipt și au pornit spre țara făgăduită, pe care le-a dat-o Dumnezeu.

Pentru a primi tabloul complet al bisericii de atunci, ca să-l comparăm cu biserica de astăzi, este nevoie să ne întoarcem la timpul semănatului, să o aducem în Exod, adică la chemarea afară. Noi trebuie să mergem înapoi ca să vedem unde se află biserica, cum s-a așezat în Egipt și cum a fost chemată afară de Dumnezeu. În restul săptămânii vom trece prin Scripturi ca aceasta. Dacă Domnul vrea, în seara aceasta vreau să luăm mai multe versete pentru învățătură.

Mai întâi vreau să vedem ce este cu **frica** pe care am întâlnit-o printre oamenii creștini din întreaga lume. Toți se tem. Astfel, dacă sunt loviți de o boală mică, ei

se tem. De multe ori mă întreb: Ce este cu voi? În seara aceasta și în săptămâna viitoare, voi încerca să alung această frică, prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Voi veți veni la mine și veți spune: „Frate Branham, eu cred așa și așa...” Pe mine nu mă interesează aceasta, pentru că există o singură cale să o dovedești. Eu nu pot să mă bazez nici pe experiența trăită de cineva, nici pe ritualurile unei biserici, deoarece știu că există o singură dovadă adevărată și valabilă și aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu spune ceva, eu trebuie să-L cred pentru că Cuvântul este Adevărul.

Nu demult, am fost vizitat de un predicator tânăr care mi-a spus că a trecut printr-o anumită situație, și că în urma rugăciunii pe care a făcut-o pentru acea problemă, a avut un vis în care Domnul i-a descoperit că era o anumită cale. L-am privit puțin, apoi i-am spus: „Frate, ceea ce-mi spui este foarte frumos, dar dă-mi voie să-ți spun că este în contradicție cu Cuvântul.”

„Bine, dar viziunea a venit de la Dumnezeu!” a răspuns el.

„Nu poate fi de la Dumnezeu, frate”, am continuat eu, „pentru că este contrară Cuvântului lui Dumnezeu.”

Noi trebuie să cercetăm toate lucrurile cu Scriptura. Dacă descoperirea este contrară credinței mele, dar este confirmată de Scriptură, Scriptura este corectă, iar eu sunt greșit. Vedeți? Scriptura are dreptate întotdeauna și voi puteți face un singur lucru: să vă întoarceți la Scriptură. Este Ea Adevărul? Vreau să aud „Aminul” vostru dacă credeți că Biblia este adevărată. Vedeți? „Amin” înseamnă „Așa să fie!”

Acum câteva zile, cineva m-a întrebat ce părere am despre o anumită persoană, care are un mare succes în lucrarea pe care o face. „Oh, frate Bill”, spunea acea persoană, „Domnul trebuie să fie în lucrarea aceasta!” (se referea la lucrarea

acelui bărbat).

„Nu, El nu fi poate acolo!” am răspuns eu.

„Bine”, a continuat el, „dar salvează suflete.”

„Nu, nu poate fi, pentru că dacă ar fi, este în contradicție cu Cuvântul Său.” Dumnezeu nu poate să spună o dată un lucru, apoi să spună altceva. El trebuie să spună întotdeauna la fel. Vedeți, Dumnezeu nu poate să mintă și nici să greșescă. El este infailibil și Cuvintele Lui sunt „Da” și „Amin.” Pentru a fi Dumnezeu, El trebuie să fie suveran.

Voi ziceți: „Nu ești de acord că Dumnezeu a făcut aici un anumit lucru, cu toate că Cuvântul Lui spune...?” „Nu”, am răspuns eu, „pentru că Biblia spune: *„Dacă cineva scoate sau adaugă ceva din Cartea aceasta, va fi scos din Cartea Vieții.”* Acesta este adevărul.

Noi trebuie să procedăm întotdeauna așa cum spune Cuvântul lui Dumnezeu și nu după cum spune cineva; după experiența sau închipuirea unui om. Pavel spune în Galateni 1.8: *„Chiar dacă noi înșine sau un înger din cer vine și învață altceva decât ceea ce ați auzit, să fie anatema!”*

Acesta este motivul pentru care vreau să ne întoarcem și să luăm începutul, ca să aflăm cât este de sigur acest Cuvânt. Păstrați aceste cuvinte în inima voastră. Trecând prin Biblie, veți vedea că dinții roții lui Dumnezeu se învârt încet dar sigur. S-ar părea că totul este la un milion de mile depărtare, dar ele macină în continuu, și într-o zi va fi aici.

Mi-am dorit să avem măcar șase sau opt luni la dispoziție pentru a face un studiu biblic asupra primei cărți a Bibliei, Geneza, și să nu mai ieșim din Ea. Cred că în

următoarele trei sau patru săptămâni, am putea trece prin această Carte, și să vedem cum fiecare Cuvânt al Ei merge ca un fir prin întreaga Biblie. Eu studiez de doi ani cartea Genezei, iar acum trec a doua oară prin ea, dar n-am ajuns nici măcar la jumătatea ei. Vedeți, eu am rămas săptămâni întregi la două sau trei versete. Și aflați că în acea sămânță...

Dacă vreți să știți ce fel de recoltă veți avea, sau ce va crește în câmp, trebuie să vedeți mai întâi ce fel de sămânță a fost pusă în pământ. Sămânța va aduce la suprafață exact ceea ce este în ea însăși; va aduce rod după soiul ei. Porumbul rodește porumb; neghina, neghină; grâul produce grâu, și fiecare va produce exact ce este sămânța.

Toate cultele, revoltele și sistemele pe care le vedem astăzi, își au originea în Geneza, iar acum vin la suprafață sub un alt nume. Urmăriți lucrarea duhului în ziua aceea, priviți cum lucrează astăzi și veți vedea același lucru. Prieteni, unele lucruri sunt izbitoare. Veți fi surprinși să știți că unele sunt în tărâmurile eclesiastice cele mai înalte.

Priviți cum duhul care s-a ridicat în Cain, a mers prin Ham și Nimrod în Babilon, iar de acolo mai departe, până în zilele venirii lui Isus. Învățătorii și studenții Bibliei nu L-au recunoscut pe Domnul Isus Hristos, deși erau învățați șlefuiți, oameni sfinți și neprihăniți, care cunoșteau Cuvântul, fiecare literă din El, unde era și cum a fost scris, aveau în inimă fiecare pergament și altele. Ei trebuiau să fie născuți dintr-o anumită linie de oameni sau preoție, ca să fie preoți. Ei au fost învățați și pregătiți în școli asemănătoare cu seminarele de azi, dar cu toate acestea au pierdut totul pentru că n-au putut să-L recunoască pe Isus. Ei erau bărbați sfinți, dar cu toate acestea Isus le-a spus: „*Voi aveți de tată pe Diavolul.*” (Ioan 8.44). „*Voi sunteți duși în eroare pentru că nu cunoșteți nici puterea lui Dumnezeu și nici Cuvântul Său.*” Puteți să vă închipuiți că Domnul Isus Hristos, i-a numit pe acești învățători drepti care cunoșteau Biblia pe dinafară „draci”? Dar El a făcut-o, iar dacă vă întoarceți în urmă, veți afla de unde vin.

Observați cum lucrează și astăzi acest duh. El are o putere îngrozitoare peste tot în

jur... Frate și soră, vă constrânge, de aceea trebuie să nu subestimați niciodată puterea de amăgire a Satanei, și să fiți foarte atenți la ce ascultați. Să nu-l subestimați niciodată! El este foarte alunecos; și duhul antihrist nu este comunismul, cum cred unii. Nu. Duhul antihrist este atât de aproape de lucrul adevărat încât, dacă ar fi cu puțință, va încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși. Așa spune Isus în Matei 24; deci avem de-a face cu un duh religios. Oh, Cain și Abel au fost frați. Cioara și porumbelul au stat pe aceeași cracă; Esau și Iacov au fost frați; Iuda și Isus au fost în aceeași biserică: Unul predicator, iar celălalt casier. Vedeți? Întotdeauna amăgirea a mers alături de Adevăr. Minciuna pe care i-a prezentat-o Satan, Evei, era nouăzeci la sută adevăr. Așa poate fi și minciuna pe care o rostești tu...

Unii oameni lasă versete din Biblie și trec pe lângă ele numai pentru că le rănește teologia. Vedeți? Dar dacă partea aceasta este corectă, este corectă și cealaltă. Să le punem împreună și să le facem să se potrivească prin întreaga Biblie.

Noi nu avem timp să intrăm în toate legăturile, dar dorim să începem cu începutul Bisericii. Și aceasta a fost când Dumnezeu... Cuvântul „Biserică” înseamnă „Cei chemați afară, poporul chemat afară”. Eu cred că în fiecare denominațiune de sub cer sunt și oameni buni. De asemenea, cred că dacă ar veni Isus, ar fi un grup chemat afară. Cred că noi suntem pe un drum departe de venirea Domnului. Privind preocuparea bisericii, starea noastră nu este după cerința venirii Domnului. Nu avem credință nici pentru vindecarea divină, și cu atât mai puțin ca să fim răpiți. Trebuie să se întâmple ceva!

Dacă spui ceva despre răpire, ești întrebat imediat: „Despre ce vorbești?” Unii dintre cei care pun asemenea întrebări, sunt membri ai bisericii. Dacă le vorbești despre vindecarea divină, îți răspund: „Nu cred așa ceva!” Ei nu pot vedea, de aceea spun: „Ei bine, cred că îi hipnotizează.” Cum poate merge în răpire un astfel de om? Cum ar putea învia din morți când acolo nu este nimic să fie înviat? Nu există nimic să-l învie.

Este doar o credință prefăcută, mintală, firească. Poate spui: „Cred că Isus Hristos

este Fiul lui Dumnezeu.” Aceasta este în ordine, frate, dar dacă această credință nu vine din inimă, este doar o credință intelectuală, mintală. Și ea nu poate să vină din inimă decât atunci când Duhul Sfânt mărturisește despre aceasta. Biblia spune: *„Nimeni nu poate zice: „Isus este Hristosul”, decât prin Duhul Sfânt.”* (1Corinteni 12.3). Voi nu o puteți spune de la voi înșivă, ci trebuie să o spună Duhul Sfânt din voi.

Când Petru l-a mărturisit pe El, a spus: *„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu!”* Și Isus a răspuns: *„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.*

Și Eu îți spun: „Tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.” (Matei 16.16,18). Este adevărat? Deci vedeți unde suntem.

Acum, vreau să începem cu miezul. La început, Dumnezeu Și-a chemat poporul și l-a scos afară...

Frate Cocs, vorbesc prea tare sau prea încet? „Puțin prea tare.” Îmi pare rău. Sunt obișnuit să vorbesc în auditorii mari și sub cerul liber, de aceea vorbesc așa de tare, deși nu aș vrea s-o fac.

În seara aceasta vom începe cu **Geneza 12.1-3:**

„Domnul a zis lui Avraam: „leși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi da Eu.

Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare.

Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, si voi blestema pe cei ce te vor blestema: și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”

Avraam a ieșit din Babilon, din țara Șinear. Mulți au plecat de acolo după ce Babelul a fost distrus și a avut loc încurcarea limbilor... Tatăl lui Avraam, a plecat împreună cu familia sa în Haran, unde a și murit.

Apoi, Avraam a plecat de acolo însoțit de soția sa Sarai și de nepotul său Lot, și s-a îndreptat spre Canaan. Vedeți, din toată mulțimea aceea de oameni, un om a găsit trecere înaintea lui Dumnezeu.

Vreau să observați că acesta este începutul creștinismului, al bisericii. Aici vreau să observați că Avraam nu a fost mai bun decât ceilalți oameni, ci Dumnezeu l-a ales pe el. Vedeți? Nu Avraam l-a ales pe Dumnezeu, ci Dumnezeu l-a ales pe Avraam. Puteți vedea aceasta? Și acum priviți. Așa cum a fost atunci este și astăzi. Nu voi Îl alegeți pe Dumnezeu, ci Dumnezeu vă alege pe voi. Poate că aceste cuvinte vi se par prea tari, dar așa vrea să privim mai atent.

Poate aceasta va fi foarte tare, dar vreau să observați că imediat după alegere, imediat după ce te cheamă, urmează despărțirea de toate celelalte lucruri. El alege, cheamă, iar când vă cheamă, El vă separă de tot ce atârână de voi. Aceasta dovedește că nu este o denotațiune. Nu există nici măcar doi oameni la fel și El ne așteaptă pe fiecare individual. Amin. Este o relație personală a fiecărui om cu Dumnezeu.

Astfel, eu nu sunt salvat pentru că a fost salvată mama mea, ci sunt salvat pentru că Dumnezeu m-a ales în Hristos. Vreau să puteți vedea aceasta. Nu voi vă alegeți; nu a fost alegerea voastră, oricât v-ați rugat, nici faptul că ați dat o pagină nouă. Voi nu ați avut nimic de-a face cu această alegere; ea nu a depins de voi, ci de Dumnezeu. Oh, Doamne, când ajungeți să vedeți care este Adevărul... Voi ziceți: „Vrei să spui că nu eu m-am întors la Dumnezeu?” Nu, domnule! Tu nu ai vrut să te întorci la Domnul! Natura ta, ființa ta, totul este împotriva lui Dumnezeu.

Dumnezeu este Cel ce te-a chemat. El este Cel care a chemat întotdeauna.

Priviți natura păcătosului. Când omul a păcătuț în grădina Eden, s-a ascuns de Dumnezeu, și Dumnezeu a fost Cel care l-a chemat pe Adam. Adam trebuia să stea în fața lui Dumnezeu și să-l răspundă, dar el s-a ascuns. Vedeți? Aceasta este natura păcătosului: caută să fugă, să se ascundă undeva, dar Dumnezeu cheamă. Oh, Doamne, ce har, har minunat! Dumnezeu cheamă.

Voi spuneți: „Aceasta este valabil doar pentru Adam și Eva!” Nu este adevărat! Așa a fost întotdeauna, în toată Biblia. De altfel Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl.*” (Ioan 6.44). Este adevărat? Acesta este Cuvântul și noi vrem să fim în totul ascultători Cuvântului. El îți arată unde te afli.

Câți dintre cei aflați în seara aceasta aici, știu că sunt creștini? În voi este ceva care vă spune că sunteți creștini? Aceasta este... În ordine. Vedeți de ce ar trebui să fiți cei mai bucuroși oameni din lume? Voi trebuie doar să credeți aceasta și să luați Cuvântul lui Dumnezeu.

Înainte ca să puteți deveni creștini, voi ați fost chemați de Dumnezeu, nu voi l-ați chemat pe El. El l-a chemat și pe Avraam și el este părintele nostru, al tuturor, al credinței. Observați că Domnul i-a spus: „Avraam!”

Deci este o alegere. Vreau să mă ocup puțin de „alegere”, pentru că este adevărul. Astfel, tu nu ai devenit creștin din întâmplare, ci ai fost creștin încă înainte ca să vii în această lume. Înainte de a te naște, Dumnezeu te-a rânduit ca să fii un creștin. El a făcut aceasta înainte de întemeierea lumii; înainte de căderea în păcat. Tu spui: „Este posibil așa ceva, frate?” Desigur, acesta este adevărul. Dumnezeu te-a ales încă înainte ca tu să fi știut ceva...

A fost un timp când ați știut, dar acum mintea voastră este întunecată pentru aceasta. Un singur Om de pe pământ a știut că El a existat mai dinainte, și acesta

a fost Isus. El a spus: „*Proslăvește-Mă Tată, cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.*” (Ioan 17.5). El era Dumnezeu venit în trup, de aceea a putut să Se întoarcă Acolo și să știe ce a fost. Dar mințile noastre sunt întunecate cu privire la aceasta.

Dar noi am fost rânduiți mai dinainte, aleși. Știți ce înseamnă alegerea mai dinainte? Aceasta înseamnă că Dumnezeu a prevăzut dinainte destinația fiecăruia. Amin. Acesta nu este lapte. Observați. Cred că aceasta v-a izbit, de aceea, vreau să vorbim puțin despre aceasta. Să deschidem pentru aceasta la Efeseni 1, pentru că mă tem că nu veți înțelege și astfel veți crede că vorbesc de la mine. Ascultați cu atenție. Vom ajunge imediat la biserică.

Aici, Pavel se adresează direct efesenilor, bisericii. Aceasta facem și noi în seara aceasta, pentru că tema aceasta nu este pentru copii, ci pentru adulți.

Pentru că am amintit de copilași, eu tocmai am unul care învață să meargă. El cade, apoi se ridică și merge mai departe gândindu-se că face un lucru mare. Așa am fost și eu cândva, dar acum sunt bărbat; am lăsat deoparte copilăriile.

Noi trebuie să ajungem la Învățătura completă. Mie mi-au plăcut mult adunările din trecut, în care tresăltam și băteam din palme, petrecând un timp minunat. Erau adunări mari și puternice în care eram atât de cercetați încât la un moment dat, dansam în Duhul. Dar așteptați să vină timpul demonstrării credinței voastre! Abia atunci veți vedea cum stați cu adevărat. Să ne întoarcem la tema noastră și să vedem unde suntem.

Efeseni 1.1-3: „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu (aceasta îmi place mult. Nu seminarul m-a trimis), către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus.*”

Observați cui se adresează Pavel? Nu păcătoșilor, nu la copiii mici, ci celor care

sunt maturi, celor sfinți și credincioși.

„Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări cerești, în Hristos.”

Oh, Doamne! Vedeți cui se adresează el? Nu unei grupări de copii, ci unor oameni maturi, sfinți și credincioși care stau în locuri cerești în Hristos. El spune: „Voi ați fost învățați, sunteți salvați și vreau să vă spun despre tot.” Oh, îmi place aceasta! Vreau să vă pun piciorul puțin mai sus, în ceruri, ca să nu mai fiți așa legați de pământ! Vreau să vă îmbărbătez și să vă întăresc puțin, ca să aveți o mică trezire, o mică stimulare. Amin. Îmi place să vă stimulez, mai ales atunci când vedeți voi înșivă că este „Așa vorbește Domnul!” El a spus: „Vreau să vă vorbesc vouă, celor care stați în locurile cerești în Hristos Isus, binecuvântați cu toate binecuvântările spirituale, cu darurile lui Dumnezeu manifestându-se, cu vindecări divine și profeții, toate mergând înainte. Vreau să vă vorbesc pentru că acum sunteți maturi.

Priviți! O voi lăsa să pătrundă adânc deoarece va face vene și va intra direct în oase. „În El, Dumnezeu ne-a ales...” (v. 4).

Cine a făcut alegerea? Am auzit eu și am venit? Nu, nu! Eu și tu n-am fi putut face niciodată aceasta, ci „Dumnezeu ne-a (timpul trecut) ales (biserica), în El. Când a făcut El această alegere, Pavele? Săptămâna trecută sau la ultima trezire? O, nu! „...înainte de întemeierea lumii...” Vedeți? Ce a făcut El? „Ne-a ales în El (în Hristos) înainte de întemeierea lumii.”

Îmi doream să mergem puțin la Iov 38.4-7:

„Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.

Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?

Unde erai tu când stelele dimineții cântau împreună și fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie?

Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.”

Deci, Pavel a spus: *„Dumnezeu ne-a ales (pe noi, biserica) în El, înainte de întemeierea lumii.”* Priviți: *„...ca să fim sfinți...”*

Vedeți, nu sfințenia noastră. Voi ziceți: *„Frate Branham, tu crezi în sfințenie?”* Sigur, dar nu în sfințenia mea, ci în sfințenia Lui. Sfințenia mea nu este nimic, dar sfințenia Lui este desăvârșită.

„Bine”, ziceți voi, „în cazul acesta crezi că putem bea sau...” Nu, eu n-am spus niciodată aceasta. Vedeți, un bob de grâu poate să producă numai grâu; el nu va produce niciodată neghină. În el este viața grâului, nu a neghinei. Și dacă suntem în Hristos Isus...

Nu vă lăsați înșelați, ci cercetați toate lucrurile cu atenție! Ce fac însă oamenii? Ei spun: *„Eu nu mă simt condamnat în cugetul meu când fac aceasta. Inima nu mă condamnă când fac aceea.”* Lucrurile lumii? Vă voi răni puțin, vă voi trage penele în direcția cealaltă. Faptul că gândiți și vorbiți așa, dovedește că nu ați fost niciodată în Hristos, că nu ați fost niciodată născuți din nou! De ce spun aceasta? *„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”* (1 Ioan 2.15).

Dacă încetați să le faceți numai pentru că știți că nu trebuie să le faceți, înseamnă

că încă nu ați ajuns nicăieri. Dar când acest lucru moare în voi și natura veche este dusă, acolo este o Persoană care poate produce numai... Duhul Sfânt care a fost în Hristos, în voi produce Viața asemănătoare lui Hristos. Nu este ceva ce faceți voi, ci ce face El, și El a ales aceasta înainte de întemeierea lumii.

Cineva spune: „Eu știu că am fost salvat, pentru că nu mai fumez.” Eu nu am fost salvat din cauza aceasta, și nici voi, ci ați fost salvați pentru că Dumnezeu v-a ales înainte de întemeierea lumii să fiți salvați. Aceasta este învățătura Scripturii. Amin. Vedeți, acum începem să aflăm că nu suntem noi, ci El; El ne-a ales.

Avraam nu a putut spune: „Slavă lui Dumnezeu! Eu am părăsit Babilonul, și de aceea am fost salvat!” Dacă acesta este motivul, atunci El i-a salvat pe toți care au făcut-o.

El l-a ales pe Avraam și acesta a fost începutul salvării noastre. Când l-a ales, l-a rânduit mai dinainte și l-a chemat, Dumnezeu i-a dat lui Avraam o promisiune și a făcut cu el și cu sămânța lui un legământ veșnic. Noi am putea continua încă mult cu ideea aceasta, dar nu mai avem timp.

Deci, Cel care cheamă este Dumnezeu, iar când l-a chemat pe Avraam, a făcut-o pe baza alegerii Sale. Nu din cauza lui Avraam, ci pentru că așa a vrut Dumnezeu. El l-a chemat din poporul său, l-a binecuvântat și i-a spus: *„Eu Mă îndur de tine și vei veni la Mine când vei fi matur!”* Înainte să poată face ceva ca să merite, Dumnezeu i-a spus că l-a ales. *„Și nu numai tu, ci și sămânța ta după tine.”*

Oh, Doamne! Observați. Să citim puțin în jos:

„Avraam a plecat cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avraam avea șaptezeci și cinci de ani când a ieșit din Haran.

„Avraam a luat pe Sarai, nevastă-sa, și pe Lot, fiul fratelui său, împreună cu toate averile...” (Geneza 12.4-5).

Priviți, chiar la început el a făcut exact ceea ce i-a spus Dumnezeu să nu facă; Avraam l-a luat pe nepotul său Lot și pe tatăl său. El nu i-a spus niciodată să-și ia tatăl, dar Avraam l-a luat oricum. Cei care doriți, puteți să citiți mâine capitolul 11 din Geneza. Dacă observați, acel bărbat bătrân a fost ca o muscă într-o alifie, o piatră de poticnire și o piedică până când a murit. Și la fel a fost Lot, nepotul său. Dumnezeu l-a chemat pe Avraam, nu pe Lot. El l-a chemat pe Avraam, nu pe tatăl său.

Voi ziceți: „Dar despre Sara? Bărbatul și soția lui sunt unul. Vedeți? Biblia spune că ei sunt un trup. În ordine.

El l-a chemat pe Avraam, i-a spus să se separe de tot ce avea și să meargă într-o țară străină. Priviți, o separare... Așa este creștinismul. Tu trebuie să pleci spre o Țară străină despre care nu știi nimic. Să te desparți de toate lucrurile lumii pentru că ai fost chemat de Dumnezeu. Să mergi în altă țară, să locuiești printre oameni de care nu știi nimic, să fii un pelerin. Amin. Când mă gândesc la aceasta, știu că este foarte greu să fii străin și călător.

Când a murit bătrânul Iacov, a spus: „Am fost atât de mulți ani în călătorie!” Amin. Acest bărbat a avut o viață grea. El știa că aici este doar în călătorie.

Acum fiți atenți! Ne vom întoarce din nou la versetul 3. Dumnezeu i-a făgăduit lui Avraam că îl va salva pe el și sămânța lui după el. El a făcut cu Avraam un legământ necondiționat, dar nu l-a făcut pentru că el era Avraam și nici pentru faptele lui bune. El nu i-a spus la Avraam: „Dacă vei face aceasta, Eu voi face cealaltă”, ci i-a spus: „Nu trebuie să faceți nimic. Am făcut-o Eu Însumi.” Amin. Oh, Doamne, când mă gândesc la aceasta! A făcut-o Dumnezeu Însuși, necondiționat. Legământul lui Dumnezeu este necondiționat.

Voi spuneți: „Frate, eu nu mai mănânc carne. Nu mai fac aceasta și nici aceea.” Frate, aceasta nu are nimic a face cu alegerea mai dinainte. Nu contează dacă mănânci sau nu carne, dacă ții Sabatul sau anumite sărbători, dacă te duci la școala duminicală, sau ce este. Tu ești salvat necondiționat.

Apoi ziceți: „Frate Branham, eu îi dau slavă lui Dumnezeu pentru că m-a salvat necondiționat. Înseamnă că pot să fac tot ce vreau.” Da, domnule. Dacă ești salvat, frate, nu mai dorești nimic din lume. Atunci întreaga voastră viață este centrată pe aceasta și nu vă puteți îndepărta de la aceasta. Dar cât timp în tine mai există o mică atracție pentru lume, să știi că acolo este ceva greșit.

Deci este vorba de alegere: Dumnezeu l-a chemat pe Avraam și i-a spus că-l va salva necondiționat.

Să mergem mai departe și să vedem ce s-a întâmplat după ce a fost dată făgăduința. Pentru aceasta vom citi din Geneza 15.7-8:

„Domnul i-a mai zis: „Eu sunt Domnul care te-am scos din Ur, din Haldea, ca să-ți dau în stăpânire țara aceasta.”

„Avraam a răspuns: „Doamne, Dumnezeule, prin ce voi cunoaște că o voi stăpâni?”

Avraam a ieșit din cetatea Ur care se afla în Haldea – deci s-a separat, a ieșit... Același lucru este valabil și pentru creștinii de astăzi: ei sunt încă în călătorie. Priviți.

„Și Domnul i-a zis: „Ia o juncană de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea de trei ani și un pui de porumbel.” (v. 9).

Vreau să vă notați aceasta și s-o citiți. O citez doar din cauza timpului, deoarece nu vreau să vă țin prea mult. Vreau să vă întoarceți și mâine seară, astfel încât să intrăm direct în problema aceasta. În seara aceasta punem doar o temelie, o fundație. Vedeți?

Deci, el a luat dobitoacele: juncana, capra și berbecul și le-a despicaț în două, punând fiecare bucată una în fața celeilalte, dar păsările nu le-a despicaț.

„Păsările răpitoare s-au năpustit peste stârvuri; dar Avraam le-a izgonit.

La asfințitul soarelui, Domnul a venit la Avraam și a adeverit legământul făcut cu el, spunându-i: „Acum Avraam, îți voi spune ce am să fac...” (v. 11).

Vedeți, El a venit jos și i-a arătat lui Avraam ce va face. Mai întâi l-a adormit pe Avraam. „Avraam, tu nu ai nimic a face cu aceasta.” Deci voi care încercați să vă salvați singuri... Eu cunosc foarte mulți care au venit la biserică și au stat sub această învățătură, apoi au plecat aderând la alte culte și așa mai departe. Ei au încercat să meargă peste tot, crezând tot felul de lucruri care sunt acolo. Unii dintre ei au încetat să mai mănânce carne, unii și-au ținut zilele de Sabat și diferite sărbători, alții au adus diferite jertfe și alte lucruri asemănătoare; și aceasta după ce au refuzat să accepte Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care Ioan spune în prima sa epistolă: *„Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. (1 Ioan 2.19).* Acesta este adevărul. Duhul Sfânt se va ține de Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă se ajunge la alte lucruri, vor fi dovedite că sunt greșite.

Deci Domnul i-a spus: „Avraam!” Apoi l-a lăsat să cadă într-un somn adânc și i-a zis: *„Am să-ți spun cum vei cunoaște că Mă voi ține de legământul pe care l-am făcut cu tine.”* Acum priviți. Avraam a adormit, arătând că moartea trebuie să vină peste orice ființă. Apoi înaintea lui a mers un cuptor încins; cuptorul încins reprezintă iadul, pentru că toți păcătoșii merită să meargă în iad. După aceasta, prin jertfa de pe deal, a apărut o mică Lumină albă care a pășit printre fiecare bucată de carne a jertfei. Legământul...

Dacă veți observa, oamenii din toate timpurile au încheiat câte un legământ. Cum încheiem astăzi un legământ? Spunem: „Batem palma.” Aceasta este o înțelegere. Acesta este legământul nostru, este adevărat? În vechime, ei făceau... Știți cum făceau legământ în China? Aruncau sare unul pe altul. Așa făceau legământul acolo. Vedeți, ei aveau diferite obiceiuri, de aceea legământul era diferit.

În Orient era obiceiul să se sacrifice un animal și apoi să se scrie. Voi găsiți aceasta în Levitic. Ei scriau înțelegerea, iar această înțelegere era ruptă în două peste jertfa moartă, jurând că dacă vor încălca legământul, trupul lor să fie ca acel animal mort. După aceea, își dădeau unul altuia o bucată, iar când se întorceau, cele două bucăți trebuiau să se potrivească perfect. Ce frumos!

Dumnezeu făcând un Legământ, arătând, prefațând, jurând: „Jur că o voi face, că toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în Sămânța ta.” Citiți-o! Voi binecuvânta neamurile; voi binecuvânta omul negru, omul galben, omul alb. Îi voi binecuvânta pe toți prin sămânța ta, pentru că din tine vor ieși împărați și voievozi.

„Cum o vei face, Doamne?”

„Îți voi arăta cum.”

El i-a arătat pe deal, unde au reprezentat-o acele bucăți. Orice învățat al Bibliei știe că fiecare din aceste animale erau curate și reprezentau Jertfa lui Isus Hristos. El era Berbecul; El era Juninca ce a făcut apa curățirii când ați avut apele curățirii. Acum, noi avem spălarea prin Apă, prin Cuvântul separării de păcat, crezând Cuvântul. Porumbelul și turturica reprezentau vindecarea divină, toate acestea fiind în Hristos. Amin.

Acolo, Dumnezeu i-a arătat lui Avraam ce va face, că prin Sămânța lui Isaac, Îl va aduce pe singurul Său Fiu născut, Hristos, care va fi zdrobit între ceruri și pământ. Atunci, soarele a apus, iar întunericul a cuprins pământul; acolo, El L-a rupt în

bucăți. Dumnezeu a smuls sufletul din El, și a scris un Legământ cu familiile pământului. Când Sângele scump și neamestecat al Atotputernicului Dumnezeu, a curs din venele lui Emanuel, El a smuls sufletul Său din El. Atunci, El a strigat: *„Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?”* Fața Lui era plină de scuiatul batjocoritorilor care l-au apăsât și o cunună din spini pe cap. Piroanele romane l-au străpuns, iar spatele Îi era atât de spintecat încât l se vedeau coastele. El a stat atârnat pe cruce, a strigat și a murit moartea păcătosului, cu păcatul lumii atârând peste El.

Acolo, Dumnezeu l-a spintecat și a smuls sufletul din El, iar El a zis: *„Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul”* (Luca 23.46), și și-a lăsat capul în jos. Atunci pământul s-a scuturat și a aruncat stâncile. Acolo era El, acolo era Legământul lui Dumnezeu; acolo era împlinirea Lui. Între stâncile care se prăvăleau și cerul întunecat, Mântuitorul meu și-a plecat capul și a murit, iar Perdeaua ruptă a descoperit Calea spre bucuriile cerului și zilele fără sfârșit.

O, Calvarule, o, Calvarule, Isus a sângerat și a murit pentru mine! El a smuls sufletul propriului Său Fiu, separând Legământul, și l-a aruncat trupul în pământ, unde a zăcut acolo trei zile și trei nopți, dar apoi a înviat. *„Căci nu voi permite ca Sfântul Meu să vadă putrezirea, nici nu voi lăsa sufletul Lui în iad.”* (Psalmul 16.10). Sufletul Său a fost Duhul Său care s-a coborât în iad. Apoi, Dumnezeu s-a întins, a ridicat trupul Său și l-a dat viață; El a luat trupul lui Isus, l-a pus la dreapta Sa în Glorie, și a trimis înapoi Duhul Sfânt ca un Legământ.

Acolo sunteți. Nu te păcăli, frate! Fără botezul cu Duhul Sfânt, ești pierdut. Aceasta este singura... și nu trebuie să-ți faci griji cum vei ajunge în cer. Dacă aici nu există ceva supranatural, ușile nu se pot deschide; puteți pași acolo și să vă loviți capul de ele. Dar dacă Duhul lui Dumnezeu este acolo, Duhul lui Dumnezeu în interiorul vostru va demonta ușile. Voi trebuie să aveți Duhul aici pentru a le deschide acolo. Acesta este adevărul. Deci, sunteți deja judecați cu privire la ceea ce credeți despre Isus Hristos.

Deci, El a fost sfâșiat, spintecat și rupt în bucăți, iar Sufletul Său a mers la

Dumnezeu. Dumnezeu L-a binecuvântat, apoi sufletul Său S-a întors sub forma botezului cu Duhul Sfânt care vine în toți credincioșii, ca să-i sfințească, să le curețe gândurile, să le curețe inima și să lase o măsură din acest Duh în ei, aici și acolo. Când este dat Duhul Sfânt, același Duh Sfânt care a scos trupul lui Isus din mormânt, vă va răpi pe voi. Acest Legământ este perfect: când El L-a lovit și l-a dat trupul; trupul S-a întors la Dumnezeu, iar Duhul S-a întors pe pământ. Apoi, Duhul vostru trebuie să fie același fel de Duh, sau nu se va potrivi. Amin. Da, domnule. Și aceasta nu pentru că v-ați prelucrat voi, ci pentru că Ceva, Dragostea lui Dumnezeu, a pătruns în sufletul vostru și a aruncat afară toți idolii pământești. Iată-o!

În voi este ceva care strigă și Îl cheamă pe Dumnezeu; este sufletul vostru care strigă după Tatăl ceresc. Acolo sunteți. Aceasta vă dă credință și astfel deveniți sămânța lui Avraam. Voi credeți promisiunea lui Dumnezeu așa cum a făcut Avraam, și chiar dacă zăbovește, continuați s-o credeți. Credincios, Avraam nu s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu prin necredință, ci a fost tare și a dat slavă lui Dumnezeu.

Oare trebuie să te silești să rămâi salvat de la o trezire la alta ca să te numești sămânța lui Avraam? Mai întâi cercetați toate lucrurile și nu judecați nimic greșit! Stați drept cu Cuvântul!

Avraam nu s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință. Când El i-a spus că îi va da un fiu, Avraam a așteptat douăzeci și cinci de ani și a devenit tot timpul și mai puternic; a crescut în harul și cunoștința Domnului. Amin.

Eu nu intenționez să predic, dar am început să predic în mine. În ordine.

Dumnezeu chemând, alegând. Acum puteți înțelege că există oameni care nu vor fi salvați niciodată. Există oameni care nu vor fi salvați niciodată, indiferent ce vor face. Voi știți aceasta. Există oameni care sunt rânduiți mai dinainte să fie pierduți, și există oameni care sunt rânduiți mai dinainte să fie salvați. Toți cei care sunt

rânduți să fie salvați, vor fi salvați.

Aceasta nu merge prea bine. Se pare că nu ați prins-o. Ei bine, să răsfoim, să vedem ce a spus Dumnezeu. Să mergem mai întâi în Noul Testament, în Romani 9, și vom vedea dacă este corect sau nu, vom vedea dacă Dumnezeu a spus că unii vor fi pierduți, iar alții vor fi salvați. Vă place Cuvântul lui Dumnezeu? Ei bine, atunci să vedem ce spune. Ascultați îndeaproape! Luați-vă timp, nu vă grăbiți. Priviți la Romani 9. Pavel ne vorbește în Noul Testament, dar vă duce și în multe locuri în Vechiul...

Cei care vă notați, notați-vă și Iuda 4. *„Căci s-au strecurat printre voi unii oameni scriși de mult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru.”*

De asemenea, în 2 Timotei 3.8 scrie: *„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte”*. Dumnezeu spune că ei vor fi aici, și sunt.

Priviți la aceste lucruri false! Mergeți prin bisericile Penticostale, Metodiste, Baptiste, prin bisericile sfințeniei, oriunde vreți, și veți găsi oameni care imită, oameni care înțeleg ce vor ei. Ei bine, glorie lui Dumnezeu, aleluia!

Zilele trecute, o femeie a spus: „Am zece copii, dar, glorie lui Dumnezeu, Domnul m-a chemat să predic Evanghelia. Aleluia, eu merg s-o fac.” El nu a făcut niciodată așa ceva; nu a făcut-o niciodată și nici nu o va face, pentru că a spus că nu o va face. Ceea ce spunea această femeie era doar părerea ei, nicidecum chemarea lui Dumnezeu. Da, domnule. Dumnezeu i-a dat zece copii, aceasta este chemarea ei. În ordine. Ea face aceasta dintr-un entuziasm propriu și nicidecum din însărcinarea lui Dumnezeu.

Ei mai spun: „Eu nu mai am nevoie de nimeni să mă învețe! Slăvit să fie Domnul,

am Duhul Sfânt care mă învață toate lucrurile!” Ei bine, atunci Duhul Sfânt a fost greșit când a spus că va pune în biserică, învățători. Dumnezeu i-a pus în biserică ca învățători. Aceasta o fixează. De ce a pus El învățători, dacă Duhul Sfânt va face toată învățătura? Huh! În ordine. Vedeți?

Ceea ce le trebuie oamenilor, pe lângă botezul în apă, este înnoirea minții lor. Aceasta trebuie. În ordine. Scuzați această expresie dură, dar îmi doresc să o las să pătrundă adânc. Vrem o trezire, dar, frate, trebuie s-o stârniți, înainte s-o puteți face, trebuie să-l dați pe Satan la o parte. Nu vă certați cu el, ci luați-vă poziția și stați acolo. Trebuie să-l biruim în jurul lumii, și toți creștinii care au stat pentru Dumnezeu trebuie să-l biruiască. Dar dacă știți unde stați, ceea ce știți este Așa vorbește Domnul, așa că stați acolo.

Voi spuneți: Ei bine, glorie lui Dumnezeu, am fost salvat pentru că am încetat să beau. Glorie lui Dumnezeu, mi-a trecut un fior prin spate! M-a lovit în față un vâjâit de vânt puternic. Crezi aceasta, Frate Branham?” Desigur, dar mai întâi vreau să văd de unde a venit vâjiiitul acela puternic de vânt. Vedeți? Aceasta este cu adevărat corect. Acest fior este în regulă, dar nu sunt salvat pentru că am un fior și nici pentru că am avut un vâjiiit de vânt puternic. „Nu crezi în aceasta, frate?” Ba da, cred, dar dați-mi voie să vă dovedesc cu Scriptura că Satan are ceva imitații acolo.

Eu sunt salvat pentru că am împlinit condițiile lui Dumnezeu. El m-a chemat, știu că El m-a chemat, iar eu L-am acceptat pe Cuvântul Său; de aceea, îi pot spune lui Satan: „Așa vorbește Domnul!”

Când a fost pe pământ Isus, El era Dumnezeu; El era Emanuel. *Dumnezeu era în Hristos, împăcând lume cu Sine Însuși*. El nu a folosit niciodată vreunul din darurile mari când l-a întâlnit pe Satan, ci a spus: „Este scris: „Omul nu va trăi numai cu pâine.” „Este scris: „Să nu-l ispitești pe Domnul Dumnezeul tău”, și l-a biruit. Aceasta este cunoașterea Scripturii. Dar și Satan o cunoaște, de aceea trebuie să știți să împărțiți Cuvântul lui Dumnezeu corect. Vedeți?

Fiți atenți, ascultați ce spune Pavel. Câți acceptă învățătura lui Pavel? El a spus: *„Dacă un înger învață altceva, să fie condamnat.”* (Galateni 1.8). *„Spun adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor.”* (Romani 9.1). Ascultați-l pe Pavel asigurându-se (Vedeți?), spunând-o astfel încât să știți. *„Căci simt o mare întristare, și am o durere necurmată în inimă.”*

„Căci aproape că doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupești.” (v. 2-3).

Voi ați auzit spunându-se: *„Oh, toți iudeii sunt poporul ales al lui Dumnezeu.”* Această afirmație nu este corectă, pentru că nu toți iudeii sunt poporul ales al lui Dumnezeu. Nu sunt. Ascultați și vedeți dacă nu spune și Pavel același lucru, și el a fost un iudeu. Vedeți, Avraam a avut unsprezece fii, știți aceasta, nu-i așa? Ei toți erau sămânța lui Avraam, dar *„în Isaac va fi binecuvântată Sămânța ta.”* Nu în ceilalți, nu în Ismael, și nu în ceilalți nouă fii pe care i-a avut cu celelalte soții, pentru că a avut trei soți. Nu.

„În Isaac vei avea o sămânță.” Cred că aceasta este în același capitol. *„Ei sunt Israeliti, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele.”* (v. 4). Acum el vorbește despre Israel, dar priviți ce spune mai departe: *„Patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai pe sus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.”*

„Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toți cei ce se coboară din Israel, sunt Israel.” (v. 5-6). Este corect? Deci nu toți evreii sunt iudei. Nu, nu sunt! Observați aceasta: *„...și, măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam...”* (v.7).

Aceasta nu-i face israeliți. Priviți! *„Ce vrei să portretizezi, frate Branham?”* Biserica. Nu toți cei care-L mărturisesc pe Hristos sunt creștini. Nu toți cei care merg la biserică sunt creștini. Nu toată sămânța lui Avraam a avut promisiunea, ci numai unul singur a fost ales și a avut promisiunea, iar alesul lui Dumnezeu a fost rânduit

Înainte de întemeierea lumii. Vedeți? Observați: „și, măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam; ci este scris: În Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele.” (v. 7).

Nu în restul iudeilor, ci în Isaac. Prin Isaac a venit Hristos. Aceasta a fost Sămânța lui Avraam, Hristos; dar nu sămânța lui firească, ci era credința lui care a fost primită de Dumnezeu. Așa am fost făcuți și noi Sămânța lui Avraam, prin credința în moartea, îngroparea și învierea lui Isus Hristos.

Avraam a fost tăiat împrejur, ca o pecete a promisiunii și a credinței sale. Dar nu a primit-o când a fost tăiat împrejur, ci a primit-o înainte să fie tăiat împrejur. Este corect, bătrâne? (Un frate spune: „Amin”). Unde este celălalt frate? Mă refer la predicatorul pe care l-am văzut stând... Oh, cred că înregistrează acolo în spate. În ordine.

El a primit promisiunea înainte ca să fie tăiat împrejur. Romani 4 spune aceasta. El a primit promisiunea înainte ca să fie tăiat împrejur. Apoi i s-a dat tăierea împrejur ca pecete a supunerii sale, a credinței. Acum, când spunem... De aceea Billy Graham, Charles Fuller, Billings și toți ceilalți, spun (eu am vorbit problema aceasta și cu Rufus Mosley): „Ei bine, am avut douăzeci de mii de convertiți în două săptămâni, dar nu au mai putut găsi nici doisprezece oameni.”

„Înseamnă că nu au fost convertiți”, am spus eu.

„Oh”, a zis el „dar L-au acceptat pe Hristos ca Salvator personal!”

„Cu toate acestea, încă nu sunt convertiți.” Acesta este adevărul. Voi nu sunteți convertiți până când... „A fi convertit” înseamnă „a fi schimbat.”

Petru L-a crezut pe Domnul, a fost botezat, i-a fost dată puterea să vindece

bolnavii, să scoată dracii, să învie morții, și totuși, în seara de dinaintea răstignirii, Isus i-a spus: *„După ce vei fi convertit, să-i întărești pe frații tăi.”* (Luca 22.32). Este corect? A fost salvat și sfințit, dar nu era convertit. Aceasta este Scriptura. „Oh, a fost sfințit?” Da, domnule.

În Ioan 17.17 scrie: *„Sfințește-i, Tată, prin Adevărul Tău.”* Credeți că El Și-a pus Duhul într-un vas care nu era potrivit? Ei au ieșit și au scos draci, apoi s-au întors strigând de bucurie. În ordine, metodiștilor. Ei s-au întors, strigând, lăudându-L pe Dumnezeu, și au zis: *„Oh, chiar și dracii ne sunt supuși!”*

Oh, un moment, vă rog. În Luca 10.20 citim: *„Totuși, să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.”* Este adevărat?

Acum, vreau să vă liniștiți puțin. Iuda era cu ei. Este adevărat? Iuda era ca o rață în băltoacă. El striga, se bucura și a urmat biserica până aproape de Cincizecime. Dar când s-a ajuns la Cincizecime, să primească botezul cu Duhul Sfânt, el L-a refuzat și L-a trădat pe Isus. El era anticristul, iar acest duh lucrează și astăzi. El învață neprihănirea prin credință și celelalte lucruri, și se mișcă în jos spre botezul cu Duhul Sfânt, dar atunci își arată culorile. Aceasta corespunde exact.

Priviți cele zece fecioare care au ieșit. Toate erau fecioare. Cinci erau nechibzuite, iar cinci aveau Ulei în candelă. Ce este Uleiul? Duhul Sfânt. Vedeți? Aceasta este corect. Ele erau fecioare, adică au trăit curat.

Voi spuneți: „Ei bine, frate, eu nu merg la dansuri și nici la spectacole.” Acestea sunt doar lucruri morale, dar aveți nevoie de o experiență supranaturală. Nu pentru că ați strigat, ați vorbit în limbi, ați sărit în sus și-n jos, sau ați făcut aceasta, ci s-a întâmplat ceva supranatural care v-a schimbat și v-a pus o pecetea a dragostei în Dumnezeu. Astfel, sunteți ancorați. Acesta este adevărul. „De ce, nu crezi?” Eu cred în strigare și în toate aceste lucruri, dar nu acesta este răspunsul.

Metodiștii s-au gândit că L-au avut când au strigat, dar au aflat că erau greșiți, pentru că mulți au strigat, dar nu L-au avut. Au urmat pentecostalii, au vorbit în limbi și au spus: „Îl avem!” Dar au aflat că erau greșiți, pentru că mulți dintre ei au vorbit în limbi, dar nu au avut nimic. *„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.”* Ei nu L-au avut. Acesta este adevărul. Acesta este motivul pentru care întreaga lume a fost înșelată și face celelalte lucruri. Deci, nu acesta este răspunsul. Nu este vorba de o demonstrație firească sau de o emoție, ci trebuie să se întâmple ceva care vă schimbă părerea și întreaga natură. Sunteți convertiți, dar nu voi ați făcut-o, ci Hristos a intrat în voi și v-a convertit. Atunci natura voastră veche, omul vechi, firesc, a murit și astfel ați fost născuți din nou și sunteți un om nou. Priviți. Amin.

Se face târziu, nu-i așa? Atenționați-mă, fraților, dacă sunt prea lung în vorbire. Vreau să iau puțin copiii lui Israel, dar trebuie să arăt că este treaba lui Dumnezeu să facă aceasta.

Mă mai iubiți? În ordine. Continuați să vă rugați pentru mine. Să citim mai departe: *„Și, măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam; ci este scris: „În Isaac vei avea o sămânță, care-ți va purta numele.”*

Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinței... (Oh, priviți!) ... sunt socotiți ca sămânță.” (Romani 9.7-8).

Copiii făgăduinței. Care făgăduință? Cea pe care a făcut-o Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. El a spus: *„Aceasta este Sămânța.”* Nu pentru că nu mai faceți aceasta sau cealaltă, nici pentru că nu mai mințiți și nu mai furați. Nu, nu. Acestea sunt fapte morale pe care le poate face orice cetățean bun. Voi nu puteți să vă numiți creștini până când nu se întâmplă ceva înăuntrul vostru, până când nu trăiți o înnoire este degeaba. Observați. *„Căci Cuvântul acesta este o făgăduință: „Pe vremea aceasta Mă voi întoarce și Sara va avea un fiu.”* (v. 9). *„Ba mai mult, tot așa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni... (Fiți atenți)... numai de la părintele nostru Isaac.”*

Îmbrăcați-vă cu platoșa credinței și puneți-vă coiful mântuirii, căci acestea vă va răsuci. *Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă (Aceștia sunt Esau și Iacov), și nu făcuseră nici bine, nici rău, - ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă.*" (v. 10-11).

M-am gândit că voi ați încercat să mai mâncați carne ca să fiți salvați Aceasta nu are nimic a face cu salvarea. Dacă sunteți salvați, Dumnezeu v-a chemat înainte de întemeierea lumii și v-a salvat. Acesta este adevărul. Acum priviți ce scrie mai departe: *„S-a zis Rebecăi: „Cel mai mare va fi robul celui mai mic,”*

după cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.” (v. 12-13).

Vedeți, înainte ca vreunul din cei doi copii să se nască, Dumnezeu a spus: *„Pe unul l-am iubit, iar pe celălalt l-am urât.”* Este acesta Cuvântul lui Dumnezeu? Eu nu sunt responsabil pentru El, ci doar ca să-L predic.

Voi nu ați avut nimic a face cu alegerea; ea a fost făcută de Dumnezeu. Dumnezeu a făcut-o pentru voi, în Hristos, înainte de întemeierea lumii. *„Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni.”* Aleluia! Oh, Doamne! Scuzați-mă, eu nu sunt agitat, ci bucuros. *„Cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni, și cel ce vine la Mine nu va fi alungat.”* *„Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu (în mod vrednic, după ce a primit Duhul), are Viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* ...

De ce vă temeți? Dumnezeu a dat făgăduința necondiționat. Când dragostea lui Dumnezeu este în inima ta, știi că ai trecut din moarte la Viață. Atunci îi iubești pe toți oamenii, și nu mai simți nici o atracție pentru lume. Dragostea Lui s-a ancorat în voi și nu vă mai mișcă nimic. Bucură-te și du-te înainte! Slavă lui Dumnezeu! Nu lăsa nimic să te sucească. Poate că te îndepărtezi, devii rece și vei fi aruncat încolo și înapoi, dar această Sămânța a lui Dumnezeu va rămâne devotată. Biblia spune: *„Dacă suntem necredincioși, totuși El rămâne credincios...”* (2Timotei 2.13). El este drept și credincios. Priviți! Să mergem mai departe.

„Deci ce vom zice? (Ascultați ce spune Pavel). Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum!

Căci El a zis lui Moise: „Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur.” Deci nu depinde de voința cuiva.

Voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia, voi fi salvat înainte de a muri. Da? Aici Dumnezeu este singurul care are ceva de spus, pentru că nu depinde nici de cine vrea și nici de cine aleargă (Ce?), ci de Dumnezeu care are milă. „Așadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.” (v. 16). Este alegerea lui Dumnezeu. Dumnezeu face ce vrea.

Să mergem puțin mai departe. Eu am subliniat cu roșu acest verset și abia pot să-l deslușesc:

„Fiindcă Scriptura zice lui Faraon: te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea, și pentru ca Numele Meu să fie vestit pe tot pământul.” (v. 17).

Vedeți, Dumnezeu l-a ridicat pe Faraon pe tronul Egiptului, apoi i-a împietrit inima pentru acest scop. Dumnezeu l-a ridicat pe Iuda Iscarioteanul, dar el a fost născut aici ca fiul pierzării. Este adevărat? Dumnezeu i-a spus lui Rebeca ce se va întâmpla, încă înainte ca cei doi gemeni din pântecele ei să se nască: „Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.” Este adevărat? Deci, Dumnezeu este Cel care face totul în toți, iar tu nu ai nimic de-a face cu alegerea Sa. Și dacă te-a chemat Dumnezeu, dragostea lui Dumnezeu va umple inima ta. Toți cei pe care i-a chemat Dumnezeu vor veni la El și niciunul nu se va pierde. Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu. „Tot ce Mi-a dat Tatăl va veni la Mine, și niciunul nu va fi pierdut afară de fiul pierzării (Iuda), ca să se împlinescă Scriptura” (Ioan 17.12)... *Și-i voi învia în ultima zi.”*

Voi ați spus acum ceva timp că sunteți creștini. Ce v-a făcut creștini? Voi ați deveni

creștini pentru că Dumnezeu v-a chemat mai înainte de întemeierea lumii să fiți creștini. Atunci ați fost salvați, umpluți cu Duhul Sfânt și aveți Viața Veșnică. De ce v-a dat Duhul Sfânt? Ca o Pecete a credinței voastre. Dar mai întâi ați crezut.

Acum voi spuneți: „Tu ai vorbit mai înainte despre Billy Graham și despre ceilalți care fac chemarea la Hristos, spunând: „Câți dintre voi doresc să-L primească pe Hristos ca Mântuitor personal? Ridicați mâna.” Este corect? Cu siguranță este în ordine, dar acesta este numai începutul. Dacă credeți cu adevărat, dacă L-ați primit pe Hristos cu adevărat în inima voastră și sunteți învățați corect, atunci Duhul Sfânt va veni ca o tăiere împrejur, ca o confirmare a credinței voastre, așa cum i-a fost dată lui Avraam.

Ei bine, oamenii spun: „Noi trebuie să avem o adunare de așteptare. Slavă lui Dumnezeu! Ne întoarcem și așteptăm după Duhul Sfânt.” Nu există așa ceva!

Așteptarea nu înseamnă rugăciune. Așteptarea înseamnă așteptare. Isus a spus: „*Așteptați sus în Ierusalim până când primiți promisiunea.*” Eu nu știu ce au făcut ei, poate că s-au rugat, nu știu.

Dar după ce au primit făgăduința, ei nu au mai stat să aștepte: „*Pe când rostea Petru cuvintele acestea, Duhul Sfânt S-a pogorât peste toți cei ce ascultau Cuvântul.*” (Fapte 10.44). Apoi, „*Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt a căzut peste ei.*” Este adevărat? Vedeți, n-a mai fost nevoie de așteptare. Duhul Sfânt era acolo și le-a dat botezul Său, ca o confirmare a credinței lor.

Dumnezeu l-a tăiat pe Avraam împrejur ca dovadă a credinței lui. Ce era aceasta? Ce este Duhul Sfânt? Să-mi spună cineva pentru ce este dat Duhul Sfânt? El este un Semn, este adevărat? Ce era tăierea împrejur? Un semn, este adevărat? Un semn. Dumnezeu i-a dat lui Avraam tăierea împrejur ca semn că i-a primit credința.

Când spuneți: „Eu Îl cred pe Dumnezeu; îl cred pe Isus Hristos”, Dumnezeu vă dă botezul cu Duhul Sfânt ca semn că v-a primit credința. Aleluia! Atunci sunteți pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu, nu până la o nouă trezire, ci până în ziua răscumpărării voastre: Efeseni 4.30: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”* Acolo sunteți.

Acum să mergem repede în Geneza 45. Vreau să iau o frumoasă scurtătură ca să-i aduc pe copiii lui Israel în locul de unde îi vom lua mâine seară, ca să-i scoatem afară. Îmi pare rău că în seara aceasta s-a făcut deja târziu, dar era nevoie să pun mai întâi baza, începutul.

Deci Avraam a primit făgăduința, apoi s-a născut Isaac. Voi cunoașteți desigur problema jertfelor. Am încercat să vă aduc înapoi ca să vă arăt că Dumnezeu a ales biserica din vechime la fel ca astăzi. El l-a chemat pe Avraam prin alegere; și la fel cheamă azi biserica, tot prin alegere. El i-a dat lui Avraam făgăduința, și Avraam a crezut-o, iar astăzi cheamă biserica. Îl credeți pe Isus Hristos? Vedeți, mai întâi, credeți. Apoi, Dumnezeu i-a dat lui Avraam și seminței lui, copiilor lui, tăierea împrejur ca semn. Este adevărat? Astăzi, El vă dă Duhul Sfânt, tot ca semn.

Ce este astăzi Duhul Sfânt pentru o ființă umană când vine? Tăierea împrejur. Nu a spus aceasta Ștefan în Fapt 7, când a zis: *„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”*? Este adevărat? Duhul Sfânt este tăierea împrejur. Ce face tăierea împrejur? Taie firea și lucrurile lumii. Duhul Sfânt te desparte de lucrurile lumii și de dragostea pentru ele; îndepărtează dragostea pentru fire și mândria vieții. El vă taie de la acestea. Tu nu mai ai nimic de-a face cu ele. Dar nu uitați că El Însuși este Cel ce face aceasta, El te pune într-o relație de dragoste cu Isus Hristos și pune în tine o dragoste nemuritoare. Nu există nimic care să te despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos Isus. Pavel a spus: *„Necazurile, încercările, închisoarea și celelalte, nimic prezent, nimic viitor nu vă poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos Isus.”*

El te-a chemat, te-a tăiat împrejur, te-a adus în El și a rânduit mai dinainte

destinația ta veșnică. Dacă aceasta nu îl face pe un creștin să strige de bucurie, nu știu ce altceva ar putea s-o facă! Dacă aceasta nu-l trezește pe un om, care este în Hristos, nu știu ce l-ar putea trezi! Cred mai degrabă, că un astfel de om este mort de două ori, dezlădăcinat. Nu-i așa? Acesta este adevărul.

El a chemat; apoi Și-a adus Sămânța jos. Această Sămânță a venit prin Avraam, apoi a mers mai departe prin Isaac, prin Iacov și Iosif. O, dacă am fi avut timp, am fi intrat mai adânc în această problemă! O vom face cândva, dar nu acum. Vedeți, alegerea s-a făcut în Avraam. Ați observat? Doar acești patru patriarhi, apoi a încetat, s-a rupt, a ieșit în cei doisprezece patriarhi și semințiile. Este adevărat? Și linia a mers mai departe, până când „*din ei a ieșit după trup, Hristosul,*” care, după ce Și-a încheiat lucrarea, a fost proslăvit și înălțat sus la Dumnezeu. Apoi, Duhul Sfânt S-a întors înapoi să se împrăștie peste toate neamurile, să umple tot pământul cu cunoștința Domnului; cât de mari sunt cerurile, oh, acesta este Duhul Sfânt astăzi.

Acum fiți atenți! Alegerea în Avraam; neprihănirea în Isaac; harul în Iacov și desăvârșirea în Iosif. Citiți și veți vedea că nu există nimic împotriva lui Iosif. Aceasta este desăvârșirea. Călătoria pământească a copiilor lui Israel a avut trei etape, iar în a patra au intrat în țara făgăduită, care era Mileniul. Biserica dintre neamuri merge și ea tot prin trei etape. Cu voia Domnului, în săptămâna aceasta, vreau să vă arăt cu Biblia că noi suntem în etapa a treia, pregătiți să mergem în Mileniu, în timpul lui Iosif.

Priviți, în Iosif s-a întâmplat ceva. Ce? Un om desăvârșit.

El era iubit de tatăl său și era urât de frații săi... Acum fiți atenți pentru că trebuie să mă grăbesc; acordați-mi atenția voastră neîmpărțită. Iubit de Tatăl Său, urât de frații Săi: Domnul Isus... Priviți-l pe Isus acționând în toate aceste caractere. Priviți la Iosif cel desăvârșit. Oh, putem petrece săptămâni asupra lui! Priviți-l, urât de frații săi, dar iubit de tatăl. De ce? Pentru că era un om duhovnicesc. El vedea vedenii și putea interpreta visele. El era duhovnicesc... Frații săi au zis: „Ce prostie! Lasă-ne în pace cu visele tale!”

Priviți bisericile de astăzi. Observați partea duhovnicească. Domnul Isus în biserica Sa, este urât astăzi în urmașii Lui. Vedeți, este exact. Pretutindeni râd de ei și îi numesc fanatici. Ei bine, așa trebuie să fie. Aici este modelul, umbra.

Voi spuneți: „Frate Branham, dacă primesc Duhul Sfânt, vor râde de mine.”

Ei bine, dacă nu o fac, nu L-ați primit. Trebuie să fiți urâți de lume. Isus a spus: *„Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa, pe cei din casa Lui, pe slujitori?”* (Matei 10.25). Vedeți?

El era iubit de tatăl său. (Geneza 37.3). Noi nu putem să ne mișcăm, să plecăm de aici. Tatăl său i-a dat o haină pestriță, este adevărat? Haina aceasta pestriță, fără nici o cusătură, îl reprezintă pe Duhul Sfânt, care acoperea ființa sa... Astăzi este Duhul Sfânt care acoperă Biserica Sa, Haina cu mai multe culori. Curcubeul are șapte culori. Vedeți? Există șapte culori perfecte, iar ele s-au adunat împreună pentru a face curcubeul. În Biblie, curcubeul înseamnă legământ. Dumnezeu a făcut cu Noe un legământ: că nu va mai nimici lumea prin ape (data viitoare va fi focul). Și Domnul i-a dat ca semn, curcubeul, și încă îl avem și astăzi. Este adevărat?

Să deschidem acum la Apocalipsa 1.13:

„Și în mijlocul celor șapte sfeșnice (care sunt cele șapte epoci ale bisericii), era cineva care semăna cu Fiul omului...”

Noi am început cu Efes și am terminat în Laodicea, epoca bisericii căldicele în care ne aflăm acum: *„Ei au o formă de evlavie, dar îi tăgăduiesc puterea.”* Merg la biserică și aduc oamenii înăuntru, spunându-le: „Primiți-L pe Hristos!” ei își trec numele în registru, dar neagă botezul cu Duhul Sfânt și puterea Lui; tăgăduiesc semnele și minunile date de Domnul, și râd de El. Aceasta se întâmplă în epoca bisericii Laodicea, care a ieșit din gura lui Dumnezeu; iar aleșii i-a luat locul. Oh,

aleluia! Oh, în sufletul meu vine ceva când mă gândesc la ea, prieteni. Oh, lumea este în situația ei astăzi...

El a stat acolo și arăta ca piatra de iaspis și sardiu. Ce este iaspisul? Piatra lui Ruben. Ce era sardiul? Beniamin. Primul și Ultimul, El era Primul și Ultimul.

În jurul capului Său era un curcubeu. Curcubeul este legământul pe care l-a făcut Dumnezeu prin Avraam, prin Isaac, prin Hristos, prin biserică, prin botezul cu Duhul Sfânt. Haina în șapte culori care a fost peste Iosif, a fost peste Isus și astăzi este peste biserica Sa ca s-o ocrotească. Trupul a fost acoperit cu haina. Și Biserica nu sunteți voi, ci prin Duhul Sfânt care v-a acoperit cu Sângele, legământul lui Dumnezeu rânduit înainte de întemeierea lumii. Aleluia! Trebuie să las aceasta. În ordine. Aproape că am explodat.

Observați, lăsați-mă să vă spun... Poate vă gândiți că sunt nebun. Dacă sunt, lăsați-mă în pace pentru că sunt fericit. Oh, cum să mă abțin și să nu mă bucur, când știu ce știu? Cum aș putea să nu vă spun și vouă aceste lucruri? Eu fac aceasta ca să vă puteți bucura și voi. Doamne! În ordine.

Iosif a fost un tip spre Hristos. Pentru că-l iubea, tatăl său i-a dat o acoperitoare, o haină pestriță. Aleluia! Amintiți-vă ce s-a întâmplat când a fost botezat Isus. Când a ieșit din apă, cerurile s-au deschis peste El și Duhul Sfânt a coborât ca un Porumbel și a venit peste El, iar din ceruri s-a auzit un Glas care zicea: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” (Matei 3.16-17). Până atunci, El nu făcuse încă nici o minune. Apoi a plecat direct în pustie pentru ispitire, dar când S-a întors, a plecat direct în lucrare: să vindece bolnavii prin puterea lui Dumnezeu.

Aceasta este biserica. Când este botezată, este îmbrăcată cu Duhul Sfânt, cu putere. Oh, Doamne!

Ce fenomen! Pântecele Sarei era mort înainte să vină Isaac... Dumnezeu îngăduise

să se întâmple așa. Ea avea șaiszeci și cinci de ani când a primit făgăduința, iar când a primit sămânța avea nouăzeci de ani. O situație de neînțeles, un fenomen, nu-i așa? Și omul care este născut din nou este un fenomen. Aleluia! Nu este acceptarea voastră sau faptul că vă ridicați mâinile, ci este un dar al lui Dumnezeu. Ce înseamnă să fii născut din nou? Să fii scos din această lume și din tărâmul simțurilor. Da, domnule. Pentru că meriți? Pentru că așa a promis Dumnezeu și promisiunea este dată la alegere.

Iosif a fost vândut de frații săi pentru aproape treizeci de arginți. Biserica iudaică l-a trădat pe Iosif.

Ce este astăzi în biserică? O trădare. Ei fac documentele și vor încerca să aibă o... Țineți minte aceasta! Ei vor face o confederație a bisericilor. Bisericele lui Hristos din America se unesc cu toate celelalte biserici și vor avea o bandă care va stârni lupta împotriva comunismului. Se vor înhăma împreună catolicismul, biserica catolică și biserica protestantă, iar inter-denominațiunile care ies din această dogmă și stau pentru Adevăr, vor fi persecutate. Semnul fiarei și Pecetea lui Dumnezeu, demascarea va veni curând. Frate, dacă El nu este acolo, veți fi înșelați la fel de sigur ca lumea, pentru că arată foarte bine. Veți spune: „Dacă comunismul a făcut o... pentru lume, de ce să nu facem și noi o altă înțelegere, să adunăm toți creștinii și să creștinăm lumea?” Arată atât de bine încât oamenii vor sări în ea. Vedeți? Ei vor uni bisericile și vor încerca să facă creștinismul o unitate. Biblia spune în Apocalipsa că el și-a dat puterea și totul, ca să facă un chip fiarei și să dețină toată puterea fiarei dinaintea ei. Sigur. Aș fi vrut să avem timp să studiem și Apocalipsa, ca să vedem unde ne aflăm. Frate, ești chiar aici, la sfârșitul timpului, suntem la sfârșitul epocii.

Deci, ei l-au aruncat pe Iosif într-o groapă ca să moară, apoi l-au scos și l-au vândut pentru treizeci de piese de argint. El a fost scos, apoi a fost închis. Și în timp ce era în închisoare, acolo au fost aduși doi oameni, un paharnic și un brutar. Unul din ei a fost pierdut și celălalt a fost salvat, conform interpretării date de Iosif visului.

La fel s-a întâmplat când a atârnat Isus pe cruce: acolo erau doi tâlhari, unul de o

parte și unul de partea cealaltă; unul a fost pierdut și celălalt a fost salvat. Exact.

Apoi, Iosif a fost dus înaintea lui Faraon și i-a interpretat visul. Astfel, a fost făcut mâna dreaptă a lui Faraon și nimeni nu putea să-l vadă pe Faraon fără să vină la Iosif. Acesta este un tip perfect spre Isus, care stă la dreapta lui Dumnezeu, și nimeni nu vine la Dumnezeu decât prin Hristos. Vedeți, un tip perfect.

Aici mai este încă un lucru. Conform alegerii Sale lui Iosif i s-a dat o mireasă dintre neamuri, Sămânța. El a fost respins de frații săi, de aceea, s-a întors și și-a luat o mireasă din neamuri, este adevărat? El i-a dat-o; Faraon i-a dat-o ca mireasă pe fiica preotului Or. Deci, s-a căsătorit cu o femeie din neamuri, care i-a născut pe Efarim și Manase, care au fost asociați moștenitori în împărăție, la făgăduința patriarhilor.

Observați cât este de perfect? Isus a fost respins de iudei, dar după înălțare a trimis Duhul Sfânt; însă ei au râs de ei și și-au bătut joc spunând: „*Sunt plini de must!*” Este adevărat?

Isus le-a spus: „Puteți să Mă huliți și să scăpați, dar dacă spuneți un singur cuvânt împotriva Duhului Sfânt, nu vi se va ierta niciodată.”

Evreii adunați acolo îi priveau de sus și spuneau: „Ei bine, oamenii aceștia sunt plini de must, ha, ha, ha!” și râdeau de ei. Dar nu a durat mult, cam treizeci de ani sau mai mult, și Titus a înconjurat Ierusalimul, iar ei și-au mâncat copiii unii altora, apoi i-au masacrat și au ars templul conform Cuvântului lui Dumnezeu. El nu a mai fost ridicat niciodată până când se termină zilele neamurilor.

Dacă va fi cu voia Domnului, peste câteva săptămâni mă pregătesc să vizitez Ierusalimul, ruinele de acolo și zidul plângerii. De atunci, evreii au fost risipiți în întreaga lume, conform celor spuse mai dinainte de Dumnezeu. Acesta este adevărul. Oh, Doamne, când te gândești ce blestem cumplit este respingerea

Duhul Sfânt!

Duhul Sfânt a fost revărsat, dar ei L-au respins, iar când L-ar respins iudeii, L-au primit neamurile, un tablou al Miresei. El a spus că va chema dintre neamuri un popor pentru Numele Său.

Eu am cunoscut o tânără care se numea Broy, dar astăzi este doamna Branham, soția mea. Și Mireasa lui Isus Hristos va fi Doamna Isus Hristos (Aleluia), botezată în Duhul Său, în Numele Său, umplută cu puterea Sa, îmbrăcată în neprihănirea Lui. Aleluia. Aceasta este Mireasa dintre neamuri.

Înainte de a încheia, vreau să citim și restul. Aici este cea mai tristă poveste pe care o vedem în timpul sfârșitului. Mireasa dintre neamuri a fost deja aleasă, a fost scoasă. Lucrul este aproape gata. Acum ascultați ce scrie în capitolul 45.

Aceasta se întâmplă la sfârșitul epocii iudeilor.

Geneza 45.1: „Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce-l înconjurau. Și a strigat: „Scoateți afară pe toată lumea.” Și n-a mai rămas nimeni cu Iosif, când s-a făcut cunoscut fraților săi.” (Cei care l-au respins).

Doar puțin și vom pleca. După toți acești ani în care Iosif a fost acolo jos, în țară a început foametea. Dumnezeu Se mișcă. Sărmanul Iosif a devenit mâna dreaptă a lui Faraon. Și iată că frații săi care l-au vândut pentru că a văzut o viziune în care i-a văzut închinându-se în fața lui, l-au numit visător de vise și au încercat să-l omoare.

Isus le-a spus iudeilor, ce erau, ce au făcut și ce va fi. El le-a povestit pilda despre Stăpânul casei care Și-a trimis slujitorii și pe propriul Său Fiu, pe care L-au omorât și toate celelalte.

Dar ce va face Domnul secerișului cu slujitorii aceia slabi când va veni? Un moment! Aici este Iosif, un tip perfect spre Hristos. El stătea acolo, așa cum va sta Isus când iudeii se vor întoarce spre El în zilele din urmă, venind în Mileniu, când iudeii vor fi salvați din nou.

Ei îl priveau. Voi știți cum a fost trimis Iosif în Egipt, și cum și-a trimis Israel fiii acolo. Ei aveau puține cereale și flămânzeau. Noi știm că Iosif a interpretat visul lui Faraon, cum a adunat cerealele, fiind singurul loc din lume care avea mâncare.

Acesta este un tip perfect spre biserica de astăzi. Singurul loc în care se împarte Hrană duhovnicească este în Împărăția lui Hristos. Puteți lua crezul vreunei biserici vechi și s-o numiți învățătură apostolică sau oricum vreți, dar frate, Duhul este numai în Biserica născută din nou a Dumnezeuului celui viu. Acesta este singurul loc în care se găsește Hrană. Evreii vor recunoaște aceasta într-una din aceste zile și vor intra.

Acum priviți. Când a stat în mijlocul fraților săi, el l-a văzut pe micul Benjamin. Aceasta l-a făcut să se gândească la tatăl său, la mama sa care a dat naștere la acest copil, și apoi a murit: micuțul Benjamin. El și-a văzut frații, dar ei nu știau cine era el. Frații săi credeau că el este un prinț mare și erau speriați. Apoi vedem că atunci când au venit înapoi, i-a întrebat: „Cine sunteți?”

Și ei au zis: *„Noi suntem fiii unui bărbat numit Iacov, care este bătrân, Israel, care a fost binecuvântat de Domnul”,* și așa mai departe. Atunci Iosif a aflat că bătrânul său tată trăia. Priviți mai departe. El s-a făcut cunoscut fraților săi numai după ce a închis ușile. Priviți dragostea lui Dumnezeu care încă cheamă. În fața sa stăteau iudeii aceia, sărmanii băieți flămânzi.

Tatăl lor flămânzea și le-a zis: *„Duceți-vă jos în Egipt și cumpărați bucate ca să nu murim de foame.”*

Îl luaseră și pe Beniamin cu ei (voi știți desigur ce se întâmplase). Când l-a văzut pe fratele său Beniamin, Iosif n-a mai putut să se stăpânească, ci i-a scos pe toți oamenii afară și izbucnind într-un plâns puternic, a spus: „*Eu sunt Iosif! Mai trăiește tatăl meu?*” (v.3). Frații lui tocmai îi spusese că mai avuseseră un frate, care fusese însă omorât de un animal sălbatic. Și iată că tocmai acel frate stătea în fața lor și le spunea: „*Eu sunt Iosif, fratele vostru pe care l-ați vândut în Egipt.*” Patriarhii s-au speriat, dar el a zis: „*Nu vă întristași și nu fiți mâhniți, nu vă temeți.*” Apoi a început să strige și să plângă atât de tare, încât se auzea până în palatul Faraonului. El a alergat la Beniamin, l-a îmbrățișat și l-a sărutat, plângând pe gâtul lui și întrebând: „*Spuneți că tatăl meu mai trăiește în Canaan?*” Ce sentiment! Aceasta este dragostea lui Dumnezeu revărsată peste poporul Său. El era atât de copleșit încât striga cu voce tare. „Tatăl meu mai trăiește și eu îi dau cereale! Oh”, și a strigat cât a putut de tare.

Oh, mă întreb ce va fi în ziua când Domnul nostru Isus va apărea în orizontul estic, întorcându-se din nou pe pământ. Aleluia!

Acest prinț mare a stat acolo, a strigat și a plâns înaintea patriarhilor, zicând: „*Nu vă temeți, căci Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă scap viața*” (v.5). Vedeți, Duhul Sfânt, cum va lucra dragostea divină? „Dumnezeu M-a trimis aici jos ca să vă salveze viața în aceste timpuri.”

De ce l-a trimis Dumnezeu pe Isus, dacă nu ca să ne scape Viața? Pentru ce este Duhul Sfânt în seara aceasta aici, dacă nu ca să ne salveze Viața? El a fost respins de evrei și trimis la neamuri să ne salveze Viața. Ai înțeles aceasta, prietenul meu?

Apoi i-a întrebat: „*Mai trăiește tatăl meu?*” Și a trimis carul său ca să-l aducă în Egipt. Sărmanul Israel, bătrânul profet, a ieșit afară și a auzit că Iosif era viu. El plângea și spunea: „Oh, slăvit să fie Dumnezeu! Îl voi mai vedea încă o dată pe iubitul meu fiu și-l voi putea pipăi.”

Când a ajuns în Egipt, l-a cuprins cu degetele slabe și i-a pipăit fața, apoi a

izbucnit în hohote de plâns, strângându-l în brațe. Oh, Doamne! Când mă gândesc la cei risipitori care sunt departe de Dumnezeu, în păcat, frate, mâncând în cocina porcilor și alergând prin lume... Dacă în acești ani v-ați irosit viața trăind în plăceri și lucruri murdare, de ce nu veniți să vă întoarceți în inima voastră la Tatăl? Dacă ați făcut ce este rău, de ce nu vreți să-L întâlniți în seara aceasta la jumătatea drumului și să vă aruncați în brațele Lui? Voi ziceți: „Frate Branham, vrei să spui că Dumnezeu mă mai iubește?”

El te iubește și te caută în seara aceasta, te privește. Duhul Sfânt este aici să-ți salveze Viața, să te țină, să te binecuvânteze și să te selecteze, iar dacă ai fost ales în Dumnezeu, în seara aceasta ai venit aici cu același scop. Poate spui: „Frate Branham, pot să mă număr printre cei chemați?”

De ce ați venit în seara aceasta la biserică? Ce v-a făcut să veniți? Credeți că Diavolul vă va târî vreodată la biserică? Nu, domnule. Diavolul vă va târî departe de ea. Dumnezeu v-a chemat. Tatăl este Cel care vă cheamă în seara aceasta. Acum, aveți un loc în Dumnezeu, și Dumnezeu a chemat și a chemat și a chemat. Dacă nu primiți locul acela... Pentru fiecare este pregătit un loc și Dumnezeu te-a rânduit deja pentru aceasta. El ți-a rânduit locul. Deci, dacă până în seara aceasta ai neglijat să ți-l ocupi, fă-o acum!

Mâine seară vom continua. Ei au stat în Egipt mulți ani, dar mâine seară îi vom scoate sub mielul jertfit, îi vom aduce sus la Iordan, apoi îi trecem râul în celelalte țări în pustie.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze pe fiecare. În seara aceasta a fost greu, a fost lung. A fost fragmentată și trasă cam o oră și jumătate sau mai mult, dar am trecut-o prin Scripturi.

Frate și soră, în seara aceasta puteți realiza că este alegere în Dumnezeu? Câți credeți în alegerea în Dumnezeu? Câți credeți că Dumnezeu vă alege și vă cheamă, că El este Cel care o face? Sunteți fericiți? Credeți?

Acum credeți că puteți spune: „Satan, m-ai împins înapoi și înapoi, dar în inima mea a fost întotdeauna Ceva care a bătut și m-a tras spre Dumnezeu. Acum, realizez că este chemarea mea și știu că niciodată nu voi fi satisfăcut și fericit în lume. Nu pot fi satisfăcut pentru că am fost chemat de Dumnezeu. Deci, mă pregătesc să arunc deoparte lucrurile și să vin la Tatăl meu ceresc, ca să trăiesc întotdeauna cu El.”

Câți vor să spună: Frate Bill, îi promit lui Dumnezeu că începând din seara aceasta Îl voi sluji. Știu că suntem la capătul drumului, și că nu mai avem prea mult timp rămas, dar prin harul lui Dumnezeu, în seara aceasta intenționez să fac o curățire, și-L voi sluji pe Dumnezeu”? Vreți să vă ridicați mâinile? Dumnezeu să-ți binecuvânteze inima. În ordine.

Câți simțiți aceasta, spuneți: „Frate Bill, eu nu am primit-o încă în mintea mea, dar vrei să te rogi pentru mine, ca Dumnezeu să mă aibă acolo în ziua aceea, ca să-mi mai dea o chemare în inimă? Dacă mă mai cheamă o dată, voi veni.” Vreți să vă ridicați mâna? Ești îngrijorat cu adevărat în seara aceasta? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze. Și Dumnezeu să te binecuvânteze, domnișoară.

Mai este cineva care spune: „Frate Branham, în seara aceasta, eu nu sunt ceea ce ar trebui să fiu. Știu că nu sunt, știu că L-am întristat pe Domnul meu, dar în inima mea a fost tot timpul Ceva care mi-a cerut să fiu un creștin, și vreau să-L slujesc pe Dumnezeu.” Este în seara aceasta cineva care nu a făcut niciodată un început?

Acum la încheiere, vreau să fiți sinceri cu mine și să recunoașteți că prin viața voastră a fost Ceva care v-a spus să-L slujiți pe Dumnezeu. Nu ați început niciodată, dar a fost Ceva care v-a spus aceasta.

Eu nu sunt omul care să alerge după voi, să vă târască aici. Nu, nu! Dacă nu o face Duhul Sfânt prin predicarea Cuvântului, eu nu pot să fac nimic. Vedeti? Acesta este

adevărul, voi trebuie să alegeți.

Fiți sinceri cu mine și spuneți: „Frate Bill, sunt deja mulți ani de când în mine este Ceva care m-a chemat și mi-a spus că trebuie să mă întorc la Dumnezeu, dar nu am făcut-o încă.

Roagă-te pentru mine, frate Bill, ca să primesc destul curaj să-o pot face.” Vreți să vă ridicați mâinile, voi cei care aveți acest simțământ? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Altcineva spune: „Ceva m-a chemat în inimă, dar încă nu m-am predat.” Ridicați-vă mâna și spuneți: Eu, eu sunt acela. Nu am devenit încă creștin, dar vreau să-o fac. Vreau să te rogi pentru mine, ca Dumnezeu să nu mă respingă până când mă decid.” O veți face? Ridicați mâna. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule, este foarte bine. Ridicați mâna și spuneți: „Frate Bill, roagă-te să nu-L resping pe Dumnezeu.” Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Este foarte bine. Mai este cineva? Fiți sinceri.

Gândiți-vă ce s-ar întâmpla dacă doctorul vine acasă la voi înainte de răsăritul soarelui, vă ia pulsul și spune: „„Nu se va mai ridica niciodată! Totul s-a terminat.” Oh, cât ai dori atunci să mai ai un prilej ca să-ți poți ridica mâna!

Atunci, poate ți-ar folosi faptul că ai spus: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.” Eu nu știu cine ești și nici biserica nu te cunoaște, dar dacă vei ridica mâna, Dumnezeu va recunoaște aceasta. Faptul că-ți ridici mâna nu te va salva, ci acesta este doar începutul. Poate că înainte de încheierea acestei treziri, îți vei preda inima lui Hristos.

În seara aceasta a fost dur, dar mâine vom încerca să intrăm și mai adânc în acest Cuvânt puternic, care a fost la început.

Mai este cineva? S-au ridicat cinci mâini. Mai este cineva? Pot să am șase sau șapte? Dorința mea este să fiți sinceri. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnișoară. Știu că aici mai este o persoană care ar trebui să-și ridice mâna. Ridic-o pur și simplu și spune: „Frate Bill, roagă-te pentru mine.” Nu voi veni unde ești, ci mă voi ruga pentru tine de aici. Spune pur și simplu: „Gândește-te la mine, pentru că nu sunt încă creștin, dar am simțit întotdeauna că ar trebui să fiu.”

Mai este cineva aici. Ridicați mâna. Voi încheia imediat. Teddy, dacă vrei, du-te la pian.

Poate mai este cineva care vrea să spună: „Frate Bill, amintește-mă, ca viața mea să fie mai apropiată de Dumnezeu. Nu vreau să mai rămân în starea aceasta căldicică, ci doresc ca inima mea să fie înflăcărată cu adevărat. Roagă-te pentru mine.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine și pe tine. În ordine. Aceasta este bine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Vă văd mâinile ridicându-se.

Vedeți? Dumnezeu ascultă rugăciunea mea. Acesta este motivul pentru care deschide ochii orbilor, urechile surzilor, îi îndreaptă pe cei schilozi, se îndură de cei păcătoși, de kongresmeni, regi, monarhi... Priviți în jurul lumii, sunt milioane și milioane, în jur de zece milioane de oameni din toate națiunile, care au auzit Mesajul. Am vorbit în fața a zece sau cincisprezece naționalități deodată, și a trebuit să aștept până când zece sau cincisprezece interpreți traduceau în limbile lor Cuvântul vestit. Și am putut să văd cum au venit la Hristos o sută de mii de oameni o dată. Numai la Durban, Africa de Sud, s-au întors treizeci de mii o dată.

În curând voi merge la o adunare la care vor participa trei sute de mii de oameni. Și acum vă întreb cu toată sinceritatea: M-ați auzit spunând vreodată ceva în Numele Domnului și să nu se fi împlinit întocmai? Mergeți oriunde vreți și întrebați dacă nu s-a împlinit tot ce a spus Domnul mai dinainte. Priviți la sutele și sutele de lucruri pe care le-a zis El. Cu siguranță, știu despre ce vorbesc, pentru că nu eu am făcut toate aceste lucruri, ci Hristos care este în mijlocul nostru.

Eu vă spun Adevărul, prieteni. Dacă muriți fără să fiți născuți din nou, sunteți pierduți. Isus a spus: „*Dacă un om nu se naște din apă și din Duh, nu va intra în Împărăție.*” Nu contează cât de bun, cât ați plătit, la ce biserică ați aparținut, care vă sunt asocierile, care vă este poziția socială, ce a fost tatăl sau mama voastră, cine a fost păstorul vostru, „*Dacă un om nu este născut din nou, nu va intra niciodată în Împărăția lui Dumnezeu.*”

Noi am vorbit zilele trecute despre grâu. Oamenii au reușit să obțină în laborator un bob de grâu aidoma cu cel original; el conține aceleași substanțe ca și bobul original, dar

dacă iei câte un pumn din fiecare soi și-l pui în pământ, unul va încolți și va crește, în timp ce celălalt va muri. De ce? Pentru că doar într-unul singur se află germenul de viață.

În seara aceasta sunt bărbați și femei, care merg la o biserică și mărturisesc că sunt creștini, dar nu au germenul de Viață în ei. Acesta este motivul pentru care nu se pot ridica. Pentru ei nu există nici o cale să învie. Nu fiți înșelați, prieteni, cântăriți-vă. Depinde de voi. Este în voi, este decizia voastră.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze în timp ce ne plecăm capetele.

Tată, în seara aceasta a trebuit să fiu mai aspru și să spun cuvinte aspre. Dar Tu ai spus că Cuvântul Tău este mai tăietor decât o sabie cu două tășuri, care desparte măduva de oase și deosebește gândurile inimii. Dumnezeule, nu îngădui să ne mulțumim cu nimic altceva decât cu Aceasta.

Îți mulțumim pentru alegere, Îți mulțumim pentru că ne-ai chemat. În inima noastră știm că Cel ce ne-a păstrat de-a lungul acestor ani, a fost Duhul Sfânt. Îți mulțumim pentru aceasta. O, ce har minunat! Noi am fost trași afară din mocirla păcatului în care ne aflam.

Tu i-ai iubit pe acești bărbați și femei care sunt aici în lume, știind că mai sunt doar câteva rotiri ale soarelui și apoi va fi prea târziu. Tu ai spus că într-una din aceste zile va fi prea târziu, iar atunci vor fi alungați, fără leac și fără milă, iar Tu vei râde de necazurile lor.

Mă gândesc că într-una din aceste zile, peste această lume veche vor urla vânturile, când va exploda din pricina bombei atomice. Acolo, în acel nisip, vor fi morminte ascunse, poate cu numele voastre pe ele, dar unde va fi sărmanul vostru suflet?

Dumnezeule, fie ca aceasta să fie seara în care sunt decise unele destinații veșnice. Îngăduie, Doamne, ca fiecare păcătos de aici, acești bărbați, femei, domnișoare și așa mai departe, care și-au ridicat mâinile și au spus că sunt păcătoși și doresc să fie amintiți în rugăciune, să primească aceasta, o, Dumnezeule. Fie ca ei să-L accepte pe Isus Hristos ca Salvatorul lor, și să fie umpluți cu Duhul Sfânt.

Îngăduie Doamne, ca acești decăzuți și cei care sunt reci și departe de Tine, să vină alergând ca o mulțime de copii morți de foame, la masa Ta bogată și să spună: „Vreau să fiu hrănit de Tine!”

Îți mulțumesc pentru acești sfinți scumpi ai lui Dumnezeu care și-au ridicat mâinile, și cu lacrimi și rugăciuni, au stat credincioși până la această oră.

Doamne, binecuvântează cuvintele spuse în seara aceasta, chiar dacă am alergat dintr-o parte în alta a Bibliei, și așază-le în mințile lor. Pentru mine a fost ceva nou, pentru că este pentru prima dată în șapte ani când încerc aceasta.

Te rog să ne aduci pe toți înapoi mâine seară, cu mulți alții, și îngăduie să fie aici și Duhul Sfânt. Fă ca mulți din cei prezenți în seara aceasta, să se decidă și să fie salvați, iar mâine seară să se întoarcă fericiți și bucuroși, și să cadă la gâtul Tatălui,

cum a făcut Iosif, Doamne, să-L sărute, oh, și să spună: „Doamne, Îți mulțumesc pentru că m-ai salvat.” Dă-ne aceasta, Doamne, fiindcă Îți cerem aceste binecuvântări în Numele lui Isus Hristos. Eliberează-ne din adunare, dar niciodată din Prezența Ta, și fie ca mâine seară să se întoarcem fericiți și bucuroși și să aducem snopi prețioși.

Prieteni creștini, îmi pare rău pentru că v-am ținut atât de mult. Mâine seară vreau să vă las la ora nouă, dacă este posibil. A trebuit să vorbesc puțin mai aspru, dar cred că mă veți iubi oricum, nu-i așa? Eu vă iubesc, iar dacă vă vorbesc cu asprime, este numai pentru binele nostru. Să ne ridicăm și să cântăm cântarea:

la Numele lui Isus cu tine,

Copil al necazului și durerii.

El îți va da bucurie și mângâiere...

Vreau ca mâine să-i aduceți cu voi pe cei ce sunt păcătoși și au nevoie de salvare. Să reveniți aici, ca să ne unim cu toții într-o trezire de modă veche. Într-o seară sau două, vom fi corecțați, dar acum dorim să mergem înainte și să ne bucurăm. Dați mâna unii cu alții.

„Nume scump, o, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Harul lui Dumnezeu și părtășia Duhului Sfânt să fie cu voi toți. Binecuvântarea Lui să se odihnească peste voi și să rămână în voi până când ne vom întâlni din nou în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Puteți pleca în dragostea și binecuvântările lui Dumnezeu.

Voi, mădularele Tabernacolului, dați mâna cu musafirii noștri. Salutați-i pentru întoarcere, și fie ca Duhul Sfânt să facă la fel. Asigurați-vă că ați dat mâna cu fiecare dintre ei. Să uitați toate diferențele și pregătiți-vă. În ordine.

la Numele lui Isus...

- Amin -